

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci žalobcu **I. J. B.**, bytom H., B., zastúpeného JUDr. Milanom Rollom, advokátom so sídlom Švabinského 13, Bratislava, proti žalovanému **Ministerstvu obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo KaVSÚ-5-19-2/2010 z 25. marca 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. februára 2011, č. k. 2S 235/2010-24, v časti týkajúcej sa zamietnutia žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 16. februára 2011, č. k. 2S 235/2010-24, v napadnutej časti **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného z 25. marca 2010 číslo KaVSÚ-5-19-2/2010 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume **226,518 €** do rúk jeho právneho zástupcu, JUDr. Milana Rolla, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo KaVSÚ-5-19-2/2010 z 25. marca 2010, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia

v Bratislave (ďalej len VÚSZ) číslo VÚSZ-65101023330503/23-OVZ zo dňa 30. decembra 2009, ktorým podľa § 123 ods. 2 písm. a/ a § 39 v spojení s § 105 ods. 6, 9 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“) od 1. novembra 2005 znížil výsluhový dôchodok žalobcu na sumu 696,78 € mesačne. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd súčasne zastavil konanie v časti o zaplatenie 4529,91 € z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď znížili výsluhový dôchodok žalobcu od 1. novembra 2005 na 696,78 € mesačne po zahrnutí služobného príjmu za 18 dní nevyčerpanej riadnej dovolenky za rok 2003 tak, že celkový služobný príjem 402 199 Sk vydělili celkovým počtom 362 dní (344+18), za ktoré bol tento príjem vyplatený. Uviedol, že z § 58 ods. 1, 4 zákona č. 328/2002 Z. z. vyplýva, že 365 dní ako rok trvania služobného pomeru je definovaný výlučne len na účely zisťovania celkovej doby trvania služobného pomeru a nie na účely zisťovania priemerného mesačného služobného príjmu, pre zisťovanie ktorého je rozhodujúci len počet dní, za ktoré bol príjem dosiahnutý. Pri zisťovaní základu na výpočet výsluhového dôchodku je teda podstatný len počet dní, za ktoré boli príjmy v rozhodujúcom roku vyplatené, t.j. za koľko dní patril profesionálnemu vojakovi započítateľný služobný príjem. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, ak by bol služobný príjem za rozhodujúci kalendárny rok vrátane služobného príjmu za nevyčerpanú dovolenku vyplatený za viac ako 365 dní. Podľa názoru krajského súdu teda platí, že ak sa pri výpočte priemerného služobného príjmu započítava do celkových príjmov aj služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku, potom sa tento celkový služobný príjem musí aj vydeliť celkovým počtom dní, za ktoré tento služobný príjem patril.

Proti rozsudku krajského súdu, a to proti výroku, ktorým krajský súd zamietol žalobu v časti o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ako aj proti výroku o nepriznaní náhrady trov konania podal včas odvolanie žalobca, ktorý zotrval na dôvodoch žaloby. Namietal, že nie je možné sčítavať počet dní, za ktoré patril služobný príjem a služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku. Považoval za nezákonné, ak výška výsluhového dôchodku je nižšia ako keby sa vypočítala len zo služobného príjmu za výkon služby a služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku by nedostal. Postup žalovaného nerešpektuje dikciu § 60 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z., že uvedené príjmy sa majú vydeliť počtom dní, za ktoré boli

v rozhodujúcom kalendárnom roku vyplatené a nerešpektuje poisťnú zásadu, že vyšší príjem sa prejavuje vo vyššej výmere poisťnej dávky. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 226,518 €.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sčítanie počtu dní, za ktoré patril služobný príjem, s počtom dní, za ktoré patril služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, je v súlade so zákonom a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k názoru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie VÚSZ o znížení výsluhového dôchodku žalobcu od 1. novembra 2005.

Z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že rozhodnutím č. 65101023330503/2-VÚSZ/DO 2 zo dňa 28. januára 2004 bol žalobcovi priznaný výsluhový dôchodok od 1. januára 2004 vo výške 22 394 Sk mesačne za 26 ukončených rokov výkonu služby a bol valorizovaný od júla 2004 na sumu 23 982 Sk mesačne. S účinnosťou od 1. mája 2005 VÚSZ podľa § 105 ods. 6 a 9 zákona č. 328/2002 Z. z. rozhodnutím z 30. decembra 2009 opätovne znížil výsluhový dôchodok žalobcu na sumu 696,78 € mesačne, takým postupom, že celkový služobný príjem dosiahnutý žalobcom v rozhodujúcom roku 2003 v sume 402 199 Sk vydělil celkovým počtom dní 362 (t.j. 344 dní výkonu služby + 18 dní nevyčerpanej riadnej dovolenky), za ktoré bol tento príjem vyplatený a tento výsledok vynásobil koeficientom 30,417. O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 25. marca 2010.

Z ustanovenia § 60 ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. vyplýva, že základ na výpočet výsluhového dôchodku u profesionálneho vojaka sa vypočíta z priemerného služobného príjmu, ktorým je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký

ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie.

Sporným medzi účastníkmi konania je výklad vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vo vzťahu k tomu, akým počtom dní má byť vydelený súhrn mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov (ďalej len „súhrn príjmov“), ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok.

Podľa § 58 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. rok trvania služobného pomeru na účely tohto zákona je 365 dní.

Podľa § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z. z. o peňažných náležitostiach vojakov ak profesionálny vojak nevykonával službu celý kalendárny mesiac, patrí mu pomerná časť služobného príjmu za každý kalendárny deň, keď vykonával službu. *Čas riadnej dovolenky, osobitnej dovolenky, krátkej dovolenky, náhradného voľna a preventívnej rehabilitácie sa na účely výplaty služobného príjmu považuje za výkon služby.*

Podľa § 119 zákona č. 370/1997 Z. z. o vojenskej službe v znení účinnom do 31. augusta 2005 profesionálnemu vojakovi patrí za nevyčerpanú riadnu dovolenku alebo za jej pomernú časť služobný príjem zodpovedajúci počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky, ak riadnu dovolenku alebo jej pomernú časť nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roku z dôvodu neudelenia riadnej dovolenky alebo z dôvodov uvedených v § 34 ods. 1 písm. a/ až d/.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že do súhrnu príjmov má byť započítaný aj služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, ktorý žalobcovi patril v sume 20 630 Sk a že tento príjem patril za nevyčerpaných 18 dní riadnej dovolenky.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z. z. vyplýva že služobný príjem profesionálnemu vojakovi patrí v kalendárnom mesiaci za dni, počas ktorých vykonával službu a taktiež za dni, počas ktorých *čerpá* riadnu dovolenku, osobitnú dovolenku, náhradné voľno, prípadne *absolvoval* preventívnu rehabilitáciu. Služobný príjem nepatrí za dobu neschopnosti na výkon služby (praceneschopnosti).

Z rozhodnutia VÚSZ vyplýva, že v roku 2003 bolo žalobcovi hodnotených 344 dní doby výkonu služby, za ktoré mu bol vyplatený služobný príjem vo výške 381 569 Sk a za 18 dní nevyčerpanej riadnej dovolenky mu bol vyplatený služobný príjem 20 630 Sk.

Sporným medzi účastníkmi bolo, či do deliteľa na účely zistenia priemerného služobného príjmu (základu na výpočet výsluhového dôchodku) sa má započítať aj 18 dní, za ktoré žalobcovi bol vyplatený služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, a teda či deliteľom je číslo 362 (344 + 18), alebo či deliteľom má byť len 344 dní.

Pokiaľ profesionálny vojak riadnu dovolenku nevyčerpá v celom rozsahu, patrí mu služobný príjem za nevyčerpanú pomernú časť riadnej dovolenky vo výške, zodpovedajúcej počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky. Keďže k vyčerpaniu riadnej dovolenky v rozsahu 18 dní v prípade žalobcu nedošlo, podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné uvedených 18 dní započítať do deliteľa ako keby išlo o dni rovnocenné výkonu služby podľa § 55 ods. 2 vety druhej zákona č. 380/1997 Z. z. Na rozdiel od krajského súdu dospel odvolací súd vzhľadom na uvedené k záveru, že ustanovenie § 60 ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. je potrebné v danom prípade vykladať tak, že pre zistenie základu na výpočet výsluhového dôchodku mal žalovaný celkový služobný príjem (vrátane služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku) vydeliť len počtom 344 dní.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom a preto podľa § 250ja ods. 3 vety prvej v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je žalovaný viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia + podanie žaloby na súd v roku 2010) 2 x 55,49 € podľa § 11 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. + 2 x režijný paušál vo vyúčtovanej sume 14,42 €, z toho 19% DPH v sume 23,826 €, za 1 úkon právnej služby (zastupovanie pred súdom 16.2.2011) 1 x 57 € + 1 x režijný paušál 7,41 €, spolu 64,41 € + 20% DPH

v sume 12,882 €, celkovo vo vyúčtovanej sume 226,518 €, ktoré sumu je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. apríla 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská